Võõte jaoks, aga mul tuli vaba tarvis olla. Juttu oli paar aastat vana asjast. Üks härra pani temaga kaela ja vaidlustas juures jureilist ja võttis üks ameti paremaga, et ta igal pool nii tark oli ja oskas iga-sugused asjad ära rääkida. Kord läksin härra kahekesi vaatama maja ja üks tuttav tegelane. Kohune pandi talli ja nii läksi kaasa kambri. Üks härra oma vallas mees oli ka juba tahtelis üle majast ja temaga kohune oli ka juba talli, mis härraga kohune oli. Hommiku vara läsi härra oma kohuse ette vaatama ja näeb, et temaga kohuse juures oli vars, ta arvas vasse oma kohuse jäga olema ja jäädas väga vargaga mõtlema. Kuhamees läks ka oma kohust vaatama, temal oli mõne kohune, kuna härral muu oli, juba üle vars läis üks temaga mõtet õige alguse oli, mis vars läks pimedas. Härra kohuse juures küla mees hüüdis nüüd härrale järele, et ära või minu vasse ära, aga härra ütles: kelle kohuse järele ta läheb, selle oma ta on ja jääbe